

Zeitschrift:	Museum Helveticum ad juvandas literas in publicos usus apertum
Herausgeber:	Litteris Conradi Orellii et Soc.
Band:	- (1750)
Heft:	17
Artikel:	Samuelis Battierii, [...] observationes in Euripidis Hecubam
Autor:	Battier, Samuel
DOI:	https://doi.org/10.5169/seals-394662

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 21.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

SAMUELIS BATTIERII,

L. Gr. in Acad. Basil. Prof. P.

(*) OBSERVATIONES

in

EURIPIDIS HECUBAM.

v. 80.

ΟΣ μόνος , οἰκαν ἀγκυρά τ' ἐμῶν.

Ego prorsus putarim Euripidem scripsisse:

Ος μόνος οἰκαν ἀγκυρά ἔτ' ἐμῶν.

v. 129.

Αιματί χλωρῶ , τὰ δὲ Κασάνδρας.

Propter anapaesticum metrum dimetrum acatalecticum scribe: - - Κασάνδρας.

v. 149.

*Τές θ' ὑπὸ γοῖσιν ή γάρ σε λιτοῖ
Διακαλύσσετο φανοῖς εἶναι*

Πα-

(*) Dabimus per partes Clarissimi quondam BATTIERII Observationes in EURIPIDEM , quas ex ipso αὐτογράφῳ summa fide descriptas nobiscum benivole communicavit literatissimus J. Wernh. HERZOG , Basileensis. Equidem multo plures in Hecubam Observationes ac Emendationes obtulerant Scripta Battieriana , sed prudenter a doctiss. Herzogio , quæ deinceps a BARNESIO jam esse occupata animadvertisit , hic omissa sunt.

Παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
Τύμβῳ προπετῇ Φοινισσομένου
Ἄιματι παρθένου, ἐκ χρυσοφόρος.

Hos versus sic scribe:

Τάς θ' ὑπὸ γαῖαν·
Ἡ γάρ σε λιπαὶ διακαλύσθωστος·
Ὀρφανὸν ἔιναι παιδὸς μελέας·
Ἡ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβῳ προπετῇ
Φοινισσομένου ἄιματι παρθένου
Ἐκ χρυσοφόρος.

Primus ergo & ultimus ex his versibus sunt Anapæstici monometri acatalecticici, reliqui vero dimetri acatalecticici itidem; Itaque merito ὄρφανὸς scribitur pro ὄρφανήν.

v. 168.

Ἄπωλέσατ', ὠλέσατ'. ὀκέτι μοι
Βίος ἀγαστὸς ἐν Φάει.
Ὦ τλῆμον ἀγηστί μοι
Πάς, ἀγηστι τῷ γραιᾳ &c.

Versus hi sic scribendi videntur:

Ἄπ' ἐμ' ὠλέσατ', ὠλέσατ', ὀκέτι μοι!

Et sic esset versus Anapæsticus dimeter acatalecticus; vel potius scriendum:

Ὦλέσατ', ὠλέσατ', ὀκέτι μοι.

Scholiafest enim sic dicit: Τρωάδες αἱ ἐνεγκύσαι κακὰ πίματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὰς δηλονότι. Ex quo conjicitur eum tantum ὠλέσατε legisse, & pronomen nullum expressum, versus ergo esset anapæst. dimeter, catalect. Βίος ἀγασ. est versus trochaicus

chaicus ιθυφαλλικός, primo & ultimo pede est συνίζησις. Ὡς τλάμων ἄγνοαι μοι. Est Anapæst. dimeter catalecticus; si τλάμον servatur, secundus pes esset jambus: prior lectio aptior itaque videtur, etiamsi quandoque in anapæstico metro jambus adhibetur.

Πᾶς ἄγνοιας est anapæsticus monometer acatal.

Τὰ γραία πρὸς τάν δ' αὐλάν·
ὭΩ τέκνον, ω παιδί μυστεοτάτας
Ματέρος, ἔξελθ', ἔξελθ' ὄικων,
Ἄιε ματέρος αὐδαν, ω τέκνων.

Primo pede est συνίζησις, est anapæsticus versus dimeter catalecticus εἰς δισύλλαβον.

Ως αὖ οἴης οἶσεν, οἶσεν
Ἄιώ Φάρμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

v. 178.

Ιὼ μᾶτερ, μᾶτερ τί Βοᾶς; τί νέον

Quia versus debet esse anapæsticus dimeter catalecticus, sive acatalecticus, ut Scholiares insinuat, videtur legendum esse Ιὼ μᾶτερ τί Βοᾶς; - - & in primo pede tamen esset συνίζησις.

v. 194.

Μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι μᾶτερ.

Ex Scholiaste liquet versum istum esse anapæsticum dimetrum acatalecticum, ergo illud μᾶτερ ejiciendum videtur.

v. 200.

Οἰον, οἴον &c.

Versus

Versus isti sequentem in modum scribendi:

Ὁιαν, Ὁιαν ἀν σοι λάβαν
 Ἐχθίσαν, ἀρρήταν τ' ἄρσε
 Τις δεῖμων; οκέτι σοὶ πᾶς ἔδ,
 Οὐκέτι δὴ γηραλέα δειλαῖα
 Συνδρεύσω.
 Σκύμνον γάρ μ' ὡς ἐριθέπταν,
 Μόχον δειλαῖα δειλαῖαν
 Ἐισόψει (vel potius ὄψει) χειρὸς ἀναρπασάν
 Σᾶς, ἀπολαιμότομόν τ' αἴδε
 Γᾶς ὑποπεμπομέναν τε σκότῳ.
 Ἔνθα νεκρῶν μέτος
 Α τάλαινα κείσομαι.
 Καὶ σὲ μὲν ὡ μάτερ δύσανε.

V. 203. legitur vulgo corrupte γῆρα δειλαῖω, sed neque metrum id patitur, neque oratio sic ita apte procedit: Γηραλέα est *Anus*, ut Phavorinus: Γηρακλέα (scribe Γηραλέα) ἢ Γραῦς, dein cum γηραλέα optime conjungitur δειλαῖα, nam filia potissimum miseratur matrem, quod miseræ anxi non possit esse amplius solatio: alias posset δειλαῖα nominativo casu ponи ad ipsam Polyxenam relatum: sed prius aptius est, & iste versus pede quarto συνίζησιν patitur, V. 206. scribendum est vel ἐισόψει, aut solum ὄψει: si prius, erit versus ana-pæsticus dimeter acatalecticus; si posterius, catalecticus: posterius tamen Scholia festivis videtur innuere. V. 207. τὸ σᾶς refertur ad præcedens χειρὸς, & post hoc σᾶς virgula ponenda: non ut Cantero in Notis placuit, σᾶς ἄπο, rectum: ἀπολαιμότομόν τ' αἴδε, orco jugulandam, pro mortuo, vel in honorem mortui Achillis immolandam: dein sequenti versu videtur scribendum γᾶς ὑπο, πεμπ.

τῷ σκότῳ, Ἡ quæ sub umbras terræ mittitur: apud Scholiasten σκότῳ legitur, sed male. V. 211. ᾧ particula est adjungenda, quæ vulgo omissa, a Scholiaсте tamen adgnoscitur: versus enim sine ea non potest consistere.

v. 330.

- - - ὥστε ή μὲν Ἐλλὰς ἐυτυχῆ,
‘Τμεῖς δὲ ἔχοιδ’ ὄμοια τοῖς βελεύμασι.

Scholiaстes: ‘Τμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τὸς φίλως ὑπολαμβάνετε φίλως, μήτε τὸς ἐνδόξως καὶ παλῶς ἀποθανόντας τιμάτε, καὶ διὰ τῦτο ή μὲν Ἐλλὰς ἐυδαιμονεῖ· ταῖς γὰρ παλᾶς βελαῖς, ἔργα παλὰ ἔπονται· οὐμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βελεύματα ὑμῶν. Ego sic scriberem:

‘Ως, οὖν ή μὲν Ἐλλὰς ἐυτυχῆ,
‘Τμεῖς γένεται ἔχοιδ’ ὄμοια . . .

Sic, si modo Græcia feliciter agat, vos habeatis consentanea vestris opinionibus, (consiliis): Commotus Ulysses ista cum affectu dicit.

v. 451. .

‘Η φθιάδος, ἐνθα τὸν καλλίσων.

Scholiaстes dicit hoc ιώλον esse ιωνικὸν δίμετρον πατεληπτικὸν (scribe υπερηκατάληπτον) εἴς ιωνικὴ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαιῆς συζυγίας, ἦτος ἐπιτρίτη β', καὶ συλλαβῆς μαῖς. Scribe itaque:

‘Η φθιάδος ἐνθα τὸν καλλίσ. . . sequens vero.
Οὐ δάστων πατέρα.

Est enim, ut Scholiaстes dicit, χοριαμβικὸν δίμετρον, καταληπτικὸν, ἦτος ἐφετημερέος, ἐκ χοριαμ-

Βε καὶ ἀναπαιδεῖς, ὅτοι τριβραχέος διὰ τὴν αδιάφορον.

¶. 454.

Πεδία λιπαίνει;

Κῶλον hoc secundum Scholiaſten est trochaicum
ithyphallicum dimetrum brachycatalecticum, ut ultimus etiam ἀντισροφῆς, itaque versus iste est corruptus, existimo πεδία esse tantum explicationem
alius vocis, quae huc pertineat, nescio eam tam
men adhuc divinare.

¶. 470.

Ἐν δαιδαλοῖσι ποκίλ - -
Δρόσονθορόκοισι πήναις. Scribe:
Ἐν δαιδαλέαις ποκίλλωστο
Ἀνθορόκοισι πήναις.

Prior versus est, ut Scholiaſtes dicit: ιωνικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος ἐξ ιωνικῆς ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδίας. alter vero Choriambicus dimeter catalecticus ex Choriambō & Bacchio.

¶. 473.

Τὰν Ζεὺς αἱμφιπύρω κοιμίζει
Φλογμῷ κρονίδας. Scribe:
Τὰν Ζεὺς αἱμφιπύρω
Κοιμίζει φλογμῷ κρονίδας.

Prior enim versus, ut Scholiaſtes docet, est, αἱμ-
πυρωπαῖνος δίμετρος ἀκατάληκτος (scribe βραχυκα-
τάλ.) ἐξ ἑπτάτετρα δ'. εἰ δὲ βύλει σπουδεῖς (scribe
δισπονδ.) καὶ χοριάμβω (scribe ιάμβω). ἔχει δὲ τὸ
τῆς ἀντισροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον.

¶. 479.

‘Τπ’ Ἀργείων· ἐγὼ δὲ εἰ
Ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Hæc debent respondere κώλοις in σροφῇ, itaque
scribe:

Ἀργείων ὑπ’. ἐγὼ δὲ εἰ Ξείνᾳ
Νῦν χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Qualia metra sint supra notatum. Primus vero
pes hic in priori versu est πεντασύλλαβος.

¶. 539.

Λῦσαι τε πέρυμνας, καὶ χαλινωτήρια
Νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενῆς τ’ ἀπ’ Ἰλία.

Scholiaſt. Λῦσαι τὰς νοῦς, καὶ τὰ σίδηρα, καὶ
τὰ χοινία τῶν νεῶν· δὸς δὲ ἡμῖν ἐυμενῆς ἀπὸ τῆς
Τροίας ὑποσροφῆς αὐγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς, εἰς
τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δὲ ἡμῖν ἐιπὼν, ὥφει-
λε τυχόσιν ἐπάξειν, οὐδὲ, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας
ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ’ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπα-
ρέμφατον. Secundum interpretationem Scholiaſt.
verba superiora ita sunt scribenda:

Νεῶν, δὸς δὲ ἡμῖν πρε - - -

χαλινωτήρια itaque effent (si vox non est corrupta)
σίδηρα καὶ σχοινία νεῶν.

¶. 620.

· “Ω πλεῖς ἔχων, καλλισά τ’ ἐυτεκνότατα
Πρίσμε. - . - -

Scholiaſtes legit etiam ἔχων. Sed totus iste locus
osten.

Ostendit de præteritis sermonem ab Hecuba fieri : lamentatur enim hic , & deflet Hecuba miserum suum statum præsentem , quondam felicissimum : quæ quondam felix Regina tum non habebat , quo justa posset filiæ Polyxenæ rite persolvere : unde versus proxime præcedens :

³Ω χήματ' οἴκων , ὡς ποτ' ἐντυχεῖς δόμοι.

Itaque scribendum :

³Ω πλεῖστα χῶν - - -

v. 638.

Πόνοι γὰρ , καὶ πόνων
Ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλᾶνται.

Scholiafestes : Πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροι τῶν πόνων κυκλᾶσιν , ἥμας διλονότι . Chorus originem malorum , quæ Trojæ & Trojanis accidabant , decantare vult : hinc præsens tempus hic locum non habet : itaque scribendum videtur : Κυκλᾶντο . Et passive sumenda oratio ista : *Mala & necessitates advolvabantur.* Et paulo post est ἔμολε , hinc etiam pro ιρίνε v. 645. scribendum videtur ιρίνε . Scholiafestes : *Αὐτὸν τὴν τροφὴν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἰδη τὰς τρεῖς Θυγατέρας τῶν θεῶν οὐ βεκόλεσ Αλέξανδρος.*

v. 647.

Ἐπὶ δορὶ , καὶ φόνῳ , καὶ ἐμῶν

Versus iste , secundum Scholiafesten , est ιωνικὸς τριμετρος βραχιουπατάλιπτος , ἐν παιώνος γ'. ἀντὶ ιωνικῆς , τροχαικῆς συζυγίας , ὃτοι διτροχαις , καὶ ιάμβος . Itaque scribendum : *Ἐπὶ δορὶ - - -*

v. 694.

Τέκνων θανόντων, τίθεται

Χέρας. δρύπτεται τε παρειάν. Scribe:

Τέκνων θανόντων τίθεται χέρας.

Δρύπτεται παρειάν.

Scholia stes siquidem dicit, prius κῶλον hujus ἐπωδῆς esse ἐπιχοριαμβικὸν (forte tantum χοριαμβ.) τρίμετρον βραχυκατάληπτον, ἐκ δισέμβητος, χοριαμβής καὶ δισέμβητος (scribe διέμβητος) διὰ τὴν αδιάφορον. Posterius, τροχαιϊκὸν ιδυφαλικὸν δίμετρον βραχυκατάληπτον.

v. 694.

*Ω τέκνου τέκνου ταλαινας.

Alterum τέκνου eximendum, & scribendum tantum:

*Ω τέκνου ταλαινας.

Scholia stes hoc primum hujus δευτέρας σροφῆς horum ανομοιοσρόφων κῶλον esse dicit τροχαιϊκὸν τρίμετρον (scribe δίμετρον) βραχυκατάληπτον, & habetur apud ipsum Scholia sten: *Ω τέκνου ταλαινας) δευτέρας αὖτη σροφὴ κῶλων ἐσὶ δ., &c. Unde colligitur, τέκνου scilicet tantum scribi debe re. Imo vero debet esse τρίμετρον βραχυκατάληπτον, & secundum tertiumque κῶλον est ήμιόλιον (forte ιωνικὸν sive παιωνικὸν ήμιον.) ἐκ παιωνος δ. καὶ σπουδείς, scribendum itaque:

*Ω τέκνου, τέκνου ταλαινας ματρὸς,

Tίνι μόρῳ θνήσκεις;

v. 703. & seq.

Scribe

Scribe hos versus sequentem in modum:

"Εμαθον ἐνύπνιον, ἔμαθον,
Ομμάτων ἐμῶν ὄψιν,
Οὐ με παρέβα φάσμα
Μελανόπτέρυγον, αὖ
Ἐσεῖδον αἱμῷ σὲ, τέκνον, ὥκετ'
"Οὐτας Διος ἐν φάει.

Ἐσεῖδον vero nondum placet, nil vero melius vel
rectius suppetit. Scholiafestes: "Ω μοι, αἱ, αἱ.)
ἢ τρίτη αὐτῇ σροφὴ κώλων ἐσὶν ζ'. τὸ α'. τροχαι-
κὸν μονόμετρον. τὸ β'. ὅμοιον ἐφθημιμερὲς, ἐκ χο-
ρείων. τὸ γ'. ὅμοιον ἐφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ δ'. τρο-
χαικὸν ἴθυφαλικόν. (secundum pes est anapæst.) τὸ
ε. παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παιῶνος α', (est pœon
tertius) καὶ παλιμβακχείς. τὸ σ'. αὐτοπαιωνικὸν ἐφ-
θημιμερὲς, τῷ β'. ποδὸς δακτύλος. τὸ ζ'. παιωνικὸν
δίμετρον, ἐκ παιῶνος α'. καὶ κρητικός. "Ω μοι, αἱ,
αἱ.) ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλ-
μῶν, ὃ παρέσει με τὸ φάσμα &c. Ἐνύπνιον.) ἢ
πρὸς τὸ ὄψιν συναπτέον, ἵν' ἢ τὸ ἐνύπνιον, καὶ
κατὰ τὸς ὑπνος φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὄμμά-
των, ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποσικτέον, ἵν' ἢ τὸ ὄψιν
τῶν ἐμῶν ὄμμάτων, ὥσπερ ἐρμηνείος τῷ ἐνυπνίῳ.
κρείττον δέ ἐσι τὸ πρῶτον. τὸ αὖ (scribe αὖ) δὲ
πρὸς τὴν ὄψιν ἐσὶ, τὸ δὲ ὃ με παρέβα μελανόπτε-
ρον φάσμα διὰ μέσου.

v. 709.

Sic scribendus est versus:

Ἐμὸς, ἐμὸς ξένος.

Major sic emphasis, & Scholiafestes: 'Ἐμὸς ἐμός.)

ἢ δ'. ἄυτη σροφὴ κώλων ἐσὶ δ'. ὥν τὸ αἱ. παιωνικὸν
ἡμίόλιον, ἐκ παιῶνος δ'. καὶ ιάμβῃ, διὰ τὴν αἰδιά-
φορον.

v. 716.

Τῷ κατάρατῷ ἀνδρῶν. Scribe:
Ὥ οὐ κατάρατῷ ἀνδρῶν.

Sic enim legit Scholiafest: Ὥ οὐ κατάρατε.) η ε'. ὅυ-
τη σροφὴ κώλων ἐσὶν ἔξ. τὸ αἱ. παιωνικὸν, ἡμίόλιον
ἐκ παιῶνος καὶ σπουδεῖς.

v. 795.

Τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
Ἐκτεινε. - - -

Scholiafest: Καὶ λαβών.) ἐπιτυχὼν δὲ ὅπόσων πρέπει
τυχεῖν φίλον, καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὃ ἐστι τὰ χρή-
ματα καὶ πᾶσαν τὸν ὑπὲρ τὸ παιδὸς πρόνοιαν. ἢ πρό-
νοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, ἐφόνευσε. Videtur
potius nomen προμηθίαν non ad λαβὼν, sed ad ἐκ-
τεινε referendum, & designare per illud filium He-
cubæ Polydorum, quem Priamus Προμηθεὺς re-
bus suis & Trojanis prospicere cupiens in Thraci-
am mittebat, ut lapsas res Trojanorum, si id ita
contingeret, restaurare posset.

v. 864.

Φεῦ, ὃν ἐστι Θυητῶν, ὅστις ἐστὶ ἐλεύθερος.

"Οστις ἐστὶ est pes amphimacer, qui in Jambico hoc
metro locum non habet: forte igitur legendum:
"Οστις ἐτ', qui amplius sit liber.

v. 50.

Σὺ μέν, ω ποτερίς Ιλιοῖς,

Tῶν

Τῶν ἀπορθήτων πόλις
Οὐκέτι λέξη. - -

Hoc λέξη est pro λεχθήσῃ, & Scholiaest explicat per οὐλοθήσῃ. Passim futura media passiva significations reperiuntur usurpata; sic Sophocl. Φιλοκτίτ. non procul ab initio:

'Αλλ' ἔρχεται τε καὶ Φυλάξεται σιβος.

Ubi Scholiaest: Φυλάξεται, Φυλαχθήσεται.

v. 907.

- - - τοῖον δ' ἐλ -

Δάενων νέφος αἱμφὶ σὲ καλύπτει. Scribe omnino:

- - - τοῖον σ' ἐλ -

Δάενων νέφος αἱμφαλύπτει.

Scholiaest: Τὸ γά. (κῶλον) χοριαμβικὸν δίμετρον αἴσατάλ. ἐκ χοριαμβες καὶ δισπονδείς. εἰ δὲ βόλει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δέ προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἴωντος ἀπὸ μείζονος, χοριαμβες καὶ συλλαβῆς.

v. 911.

Πύργων, κατὰ δ' αἰδάλῳ
Καπνῷ κηλίδ' ὄικτροτάτᾳ κέχρωσαι.

Scholiaest alter ad hoc: 'Αιδάλῳ.) δὲ χεὶ γράφειν αἰδάλῳ καπνῷ κηλίδι, (hoc ἡτ. κ. μηλ. est delendum, ex sequenti enim desumptum) ἥτοι καυσικῇ κηλίδι. 'Αλλ' αἰδάλῳ κηλίδι, ἥτοι καυσικῇ κηλίδι, ἥγεν πυρί. ἡ καπνῷ ἀπὸ μέρες. περισσὸν δὲ τῷ τῷ καπνῷ. (scrib. τὸ κ.) διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρέβεμψ. ἵν' ὄικεῖον ἡ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς

ἀντισροφῆς. Guil. Canterus in Notis : *Vocabulum καπνὸς versus respuit, idque e glossa fortassis irrepsit.* Utique hoc καπνὸς ex margine in textum venit, & καπνῷ scriptum erat, ut interpretaretur illud αἰθάλῳ κηλίδῃ. Omnino igitur scribendum :

- - - αἰθάλῳ
Κηλίδῳ ὀικτροτάτῳ κέχρωσαι.

Κῶλον vero hoc posterius est, ut Scholiares, (forte scribendum ιωνιὸν, & illud est a sequentis κώλῳ explicatione sumtum, quod est ἀντισπασιὸν) ἀντισπασιὸν δίμετρον ύπερκατάληπτον καθαρὸν ἐξ ἐπιτρίτου δ', διδάμβυς καὶ συλλαβῆς.

v. 916.

‘Ηδὺς ἐπ’ ὄσσοις κίδναται.

Нос κῶλον debet esse χοριαμβικὸν δίμετρον αἰνατάληπτον ἐκ χοριάμβῳ καὶ δισπονδεῖς. Εἰ δὲ βύλει δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. Itaque hoc κίδναται non scilicet esse videtur.

v. 925.

Χρυσέων ἐνόπτερων
Λεύσσος ἀτέρμονες εἰς αὐγάς.

Scribendum est λεύσσος' cum duplice σ. Ἀτέρμονες vero ego putavi esse pulchros. Hesychius : Ἀτέρμωνες ; ἀριστοι, (scribe ἀτέρμονες) sic & Phavorinus cum a. & Hesychius in ἀριστονομίᾳ, interpretatur ἀριστοι, τὸ καλόν. Scholiares vero Euripidis : Λεύσσος εἰς κυκλωτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κατόπτερων.

v. 929.

v. 929.

Κέλευσμα δὲ ἦν κατ' αἰ̄ν τροίας
Τόδ. - - -

Est jambicum dimetrum acatalecticum, & sequens
antispasticum trimetrum brachycatalecticum εξ επι-
τρίτη β'. καὶ αἱ μίν συλλαβῶν αἰδιαφόρων, ut Scho-
liaastes dicit, ergo scribendum:

Κέλευσμα δὲ ἦν κατ' αἰ̄ν τροί -
Ας τόδ ὡ παιδες ἐλλάγων, πότε.

Et sequens est choriambicus trimeter catalecticus
ex duobus choriambis & anapæsto, itaque scri-
bendus:

Δὴ, πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιάν.

v. 932.

Πέρσαντες, ηζετ ἐς ὄικος; Scribe omnino:
Πέρσαντες, ηζετ ὄικος;

Kālon est (ut Scholiaastes) iambicōn εφθημιμερές
καθαρόν.

v. 933.

Λέχη δὲ φίλας μονόπεπλος.

Versus non est integer, debet esse jambicus dime-
ter acatalecticus 2. & 3. pedibus χορείοις, scriben-
dum ergo videtur:

Λέχη δὲ τὰ φίλας μονόπεπλος.

v. 940.

Νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδας.

Versus est (ut Scholiaastes) ἀντισπασικὸς τρίμετρος
βραχ.

βραχυκατάλ. ἐξ ἐπιτρίτω β'. καὶ α'. καὶ δύο συλλαβῶν
ἀδιαφόρων, ergo scribendum:

- - - ἐκίνησεν πόδα.

v. 952.

Μήτε πατέρων ἵκοιτ' ἐς οἴκουν.

Scholiaest dicit hoc κῶλον esse χοριάμβικὸν τρίμετρον
βραχυκατάληκτον, ἐκ χοράμβων, ἐπιτρίτω α'. καὶ τρο-
χαῖς, itaque scribendum:

- - - - - εἰς οἴκουν.

v. 1025.

Ἐς ἀντλον ἔμπεσώγ.

Quia hoc κῶλον secundum Scholiasten est ἀντισπα-
σικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτω γ'. καὶ ιάμβω, scribe:

Ἐις ἀντλον - -

v. 1027.

Φίλας καρδίας. Scribe:

Τῆς Φίλας καρδίας.

Κῶλον enim, ut Scholiaest, est ὅμοιον τῷ γ'. (i. e.
ἀντισπασικὸν ἡμιόλιον) ἐξ ἐπιτρίτω β'. καὶ ιάμβω.

v. 1033.

Θανάσιμον πρὸς αἰδαν· ίώ τάλας·

Ἄπολέμω δὲ χειρὶ λειψεις βιον.

Scholiaest: Τὸια (κῶλον) παιωνικὸν τρίμετρον
αἰκατάληκτον (scribe καταληκτικὸν) ἐκ παιώνων
δ'. δύο καὶ κρητικῶν τὸις ὅμοιον κατὰ πόντα; itaque
scribendum:

— — — ὡς τάλας·
Ἄπολέμω δὲ χερὶ λ. β.

v. 1055.

Θυμῷ φέοντι Θρηκὶ μυσμαχωτάτῳ.

Canterus in suis Notis malit Θυμοφρέοντι, sed sine causa: optimum siquidem est Θυμῷ φέοντι, & exstimo μυσμαχωτάτῳ pertinere ad Θυμῷ, Θυμὸς certe, sive ira, res est μυσμαχωτάτη, supra v. 884. Hec cuba vocat fœminas dolo utentes μυσμάχας.

Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε μύσμαχον.

Hoc μύσμαχον Scholiafest explicat μυσμαχώνισον. Nota vero hic obiter in sequenti versu 885. illud τὸ idem valere ac τέττα ἔνεκα, vel pro ὁ, quod.

Δεινὸν, τὸ μέν τοι Θῆλυ μέμφομαι γένος.

Quod quidem ego certe in fœminis reprehendo Plato in Phædro p. m. 343. Αὐτέομεν τὸν ἔρωτα, in quibus reprehendimus amorem. Scholiafest vero non recte μυσμαχωτάτῳ refert ad Θρηκὶ, dicens: Μηκρὰν σίγομαι τῷ μυσμαχωτάτῳ Θρηκὸς Θυμῷ περιρρέομέννα.

v. 1064.

Ἴω ἵω κατάραστοι ποῖ καὶ με Φυγᾶ.

Scholiafest: Τὸ Φ. ὄμοιον (ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληπτον) ἐκ παιῶνος (delendum τέττα) τέττα ά., καὶ ἐπιτέττα δ̄., καὶ ιάμβῃ. ἐδὲ βόλει ἔνω ιωνικόν· ὁ γὰρ παιῶν ὄμεῖος μᾶλλον τοῖς ιωνικοῖς, & in paraphrasi sua hujus loci habet: Τάλαντα, τάλαντα θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὡς κατάραστοι. Scribe itaque:

"Ω κατάρατοι· ποῖ καὶ με Φυγῆ.

v. 1066.

Hunc & sequentes versus sic emendatius scribe:

"Εἰ δέ μοι ὄμμάτων
 Αἰματόεν βλέφαρον
 Ακέσαις ὡς ἀλιε, τυφλὸν
 Φέγγος ἀπαλλάξας.
 "Α, ὁ, σίγα, σίγα
 Κρυπτὰν βάσιν αἰθάνομας
 Ταῦδε γυναικῶν.
 Πᾶς πόδ' ἐπαίξας
 Σαρκῶν ὄσέων τ' ἐμπληθῶ,
 Θοίνων ἀγρύων θηρῶν τιθέμενος,
 Αργύρενος λώβαν.
 Δύμας ἀντίποιν ἔμας. Ιὼ τάλας
 Ποῖ, πᾶ φέρομας, τέκν' ἔρημος λιπῶν
 Βάκχας ἀδειάς διαμοιρᾶσας,
 Σφακτὰν, κυσίν τε φονίαν
 Δαῖτ' ανήμερον, ὁρείαν τ' ἐκβολάν;

Scholia stes habet: Τὸ ια'. χοριαμβικὸν ὥμιόλιον ἐκ χοριάμβῳ καὶ ιάμβῳ. τὸ ιβ'. ὅμοιον διμετρον καταλιπτο. ἐκ χοριάμβῳ καὶ ἀναπαισ' διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ'. ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττανος διμετρον ὑπερικατάλ. ἐξ ιωνικῆς ἀπὸ μείζονος (scrib. ἀπ' ἐλάττ.) καὶ χοριάμβῳ. (καὶ συλλαβῆς add.) τὸ ιδ'. χοριαμβικὸν ὥμοιον τῷ ια'. ἐς δὲ βάλλει καὶ δικτυλικὸν πενθυμιμερὲς ἀρχιλόχεεσ-σο. τὸ ιε'. δικτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ιι'. προσοδικὸν (scrib. προσωδ.). διμετρον ἀκατάλιπτον ἐξ ιωνικῆς μείζονος (scrib. ἀπὸ μ.) καὶ χοριάμβῳ. τὸ ιι'. χο-ριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερικατάλ. καθαρόν. ἐς δὲ βά-λλει καὶ δικτυλικὸν διμετρον ἀκατάλιπτο. τὸ ιη'. πα-
 ονικόν

ωνικὸν ἡμίόλιον, ἐκ παιῶνος ά. καὶ σπουδεῖς. τὸ
θ'. αὐτισπαζικὸν δίμετρον ἀκατόλ. ἐξ ἐπιτρίτε
δ'. καὶ σπουδεῖς. (scr. δισπονδ.) εἰ δὲ Βάλει, τρο-
χαικὸν δίμετρον ἀκατάληκτ. τὸ κ'. αὐτισπαζικὸν
τρίμετρον καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτε δ'. (scr. ἐπιτρί-
των δ') δύο, καὶ αὐτοπαιίσων (scr. αὐτοπαιίσ) διὸ τὴν αὐδιάφορον. τὸ κά. χοριαμβικὸν ἡμίόλιον
καθαρόν. τὸ κβ. δίμετρον αὐτισπαζικὸν καταληκτ.
Φερεντάτειον ἐξ αὐτισπάζων (αὐτισπάζων) καὶ
κρητικὴ ἥτοι αἱμφιμάκρων. τὸ κγ. ιαμβικὴ Βάσις,
ἥτοι μονόμετρον. τὸ κδ. αὐτοπαιζικὸν δίμετρον α-
κατάληκτον. τὸ κέ. ὄμοιον. τὸ κς. ιαμβικὸν ἐφθη-
μιμερὲς, τῷ γ'. ποδὸς χορείς. τὸ κζ'. ιωνικὸν απὸ
ἐλάττουν. (τρίμετρον καταληκτ. ἐκ διτροχαις
καὶ ιωνικὲς απὸ ἐλάττ. adiic.) καὶ κρητικὲς. Schol-
iates sic interpretatur: "Εἴδε ὁ ἡλιε Θεραπεύ-
σας τὸ βλέφαρον τῶν ὄμμάτων ἐμὲ τὸ αἱματη-
ρόν. ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος. αὐτὶ τῷ τὸς
τυφλὸς τὸς τὸς ὀφθαλμὸς, φέγγος ἐνθεὶς αὐ-
τῷ (scr. ισ. αὐτοῖς) δηλούστι. - - 'Ακέσαιο. α-
κέσαιο. (scribe: ακέσαιο, ακέσαιο.) πάνυ αὐνάρ-
μοσον ἦν τῷ τε ρύθμῳ καὶ τῷ μέτρῳ διὸ τὴν
αὐνάρμοσον χασμωδίαν. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ'
ἐμὲ τὸ ἐν ἔυρηται δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν
γρατῶν. 'Ακέω activa forma etiam reperitur, me-
deor. Hesychius: 'Ακέσαι, Θεραπεύσαι. Schol.
ὢς διασπαράξαι, καὶ διαμοιράσαι μεληδόν. &
quia penultiima in διαμ. producitur, non dubi-
to, quin circumflexo sit notanda, hanc tamen
syllabam etiam inferius apud Scholia sten acuto
notatam reperias; dein ὄρείσι legit: Καὶ ἐκβο-
λὴν ὄρείσι. - - τὸ δὲ αὐνάρμοσον, καὶ τὸ ὄρείσι
λέγεται.

λέγει, διὸ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα αὔγειας Θησία,
ὅτῳ διαμερίζειν, ἃν τῶν ζώων Θηραστοσιν.

v, 1088. Ήας μονοσροφικὰ sic scribenda :

Αἱ, Ἀἱ.

Ἴω Θεῆκης λογχοφόρου ἔνοπλος,

Ἐυιππον, Ἀρεικάτοχον γένος·

Ἴω Ἀχαιοί·

Ἴω Ἀτρεΐδαι.

Βοὸν, Βοὸν αὐτῷ, Βοέν.

Ἐλθετε, ἔλθετε.

Μόλετε πρὸς θεῶν·

Κλύετε τις; ὁδεῖς αἴρεστε;

Τί μέλετε;

Γυναικες ὠλεσάν με,

Γυναικες αἰχμαλώτιδες. &c.

Scholiastes : Αἱ Ἀἱ. ἵω Θεῆκης.) ηγή τὰ τοιαῦτα κώλα ὄ-
μοιά ἔστι τοῖς ἐιρημένοις μονοσροφικὰ, καὶ μετρικὰ ἀτακτα.
ἔστι δὲ τὰ κώλα τῆς ὅλης σροφῆς οὗτοι. τὸ αἱ. ἱαμβικὸν μο-
νόμετρον. (add. βραχυκατάλ.) τὸ β'. ἱωνικὸν ἀπὸ μείζονος
τρίμετρο. καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτε αἱ., ηγή ἱωνικὴ ἀπὸ μείζο-
νος ηγή ἀμφιβραχέως. (non est ἱωνικ. ἀπὸ μείζ. secundus
pes, sed paeon primus, modo dici possit, forte le-
gendum esset, λογχηφ. α λόγχη) τὸ γ'. προσοδικὸν (f.
προσωδικὸν) τρίμετρον βραχυκατάλ. ἐξ ἱωνικῆς ἀπὸ μείζονος,
χοριαμβικῆς πεντασιτάβειας ηγή ἴδιμβε διὰ τὴν ἄδιαφορον. τὸ
δ'. ἱαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε'. ὄμοιον τῷ σ'. (scr. ὄμοιον.
τὸ σ') ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλ. τῷ γ'. ποδὸς ἀναπαισχ.
τὸ ζ'. δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γάρ μονοποδίαν μετρεῖται
τὰ δακτυλικὰ, ὡς Φασὶν δὲ μετρικοί. τὸ η'. ἱωνικὸν ἀπὸ
ἐλάττονος ἥμιόλιον ἐι δὲ βέλει πολωνικόν. τὸ θ'. ἱαμβικὸν
δίμετρον ἀκατάλειτον, ὄμοιον τῷ σ'., τῷ γ'. ποδὸς ἀναπαι-
σχ. τὸ ι'. ἱαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ιά'. ἱαμβικὸν ἐφθημιμε-
ρές τὸ ιβ'. δίμετρον ἀκατάλειτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς
Ἄφουσίων Φησίν, ἀνακρεότεια ηγή ἀμφότερα. τὸ ιγ'. περίσσος.

δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι, καὶ δύο ἵπποι. καὶ καλεῖται τέτο
τὸ κῶλον περίοδος. ἔνορται δὲ καὶ ἀντερρυμένον. τὸ ιδ^ο
χοριαμβικὸν ἥμιόλιον, ἐκ χοριάμβα καὶ σπουδείς. ἐτὰ βά-
λει δακτυλικὸν (est πενθημε. Scaliger dicit. l. 2. Poët.
p. 138. Archilochium vocari.) ἐφημιμερὲς ὁ καλεῖται
ἀλκιμανικὸν, τὸ οὐ τροχαῖον δίμετρον ἀκατάληπτον. τὸ ισ'
ἀσυνάρτητον, ἐκ τροχαῖης καὶ ἀναπαισιῆς βάσεως. τὸ ιγ'
παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάλ. ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη.
τροχαῖον ἐφημιμερὲς ὁ καλεῖται ἐνριπίδαιον, ἢ ληκύθιον.
τὸ ιθ δακτυλικὸν ἐφημιμερὲς ἀλκιμανικὸν (nota est tan-
tum πενθημιμερές.) τὸ ι. ἵππικὸν ἐφημιμερὲς τῇ α.
ποδὸς ἀναπαισιά, τὸ κα. παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληπ-
τον, ἐκ δύο παιώνων α., τῇ α. πεντασυλλάβῃ, καὶ τρο-
χαῖον, τὸ ιβ. χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτ. ἦτοι ἐφη-
μιμερὲς ἐκ χοριάμβα καὶ κρήτικον. Idem Schol. versus
superiores explicans: Ιώ Θρήκης.) ὁ γένος θρακικὸν ὀπ-
λοφόρον - - βοὴν φωνῶ. ἔλθετε, ἔλθετε ἔνεπε τῶν Θεῶν
ἀκέα τίς; ἢ σδεῖς κλύων βοηθήσεις; τί βοαιδύνετε; v. 1093.
vulgo legitur ιτε, ιτε, quod κῶλον non est δακτυλικὸν
δίμετρον, sed proceleusmaticus pes, & quia Scholiafest
habet ἔλθετε, ἔλθετε, non dubito, quin ita scribendum.
In v. 1094. vulgo est ἢ σδεῖς - - sed versus τὸ ἢ re-
spuit, & omnino aptior & vehementior sine talibus
particulis oratio est.

V. 1100.

Αἰθέρ^ο ἀμπλάμενος ςράνιον,
Τψιπέτες εἰς μέλαθρον.

Scholiafest etiam ςράνιον ad αἰθέρα refert, ίψιπέτες ad
μέλαθρον. εἰς τὸν αἰθέρα ἀμπλάμενος τὸν ίψηλὸν αἰξω.
εἰς τὸ ἐν ὑψει πάνενον οἴκημα. Ego potius post ἀμπλά-
μενος virgulam ponendam existimo, & ςράνιον cum μέ-
λαθρον jungendum: sicutque αἰθέρα vocat ςράνιον μέλα-
θρον: denique pro ίψιπέτες scribendum ίψιπέτης. Τψι-
πέτης enim est, teste Hesychio, εἰς ὑψος πελόμενος.

V. 1215.

Καπνῷ δ' ἐσήμαντ' ἀτν πολεμίων ὕπο,

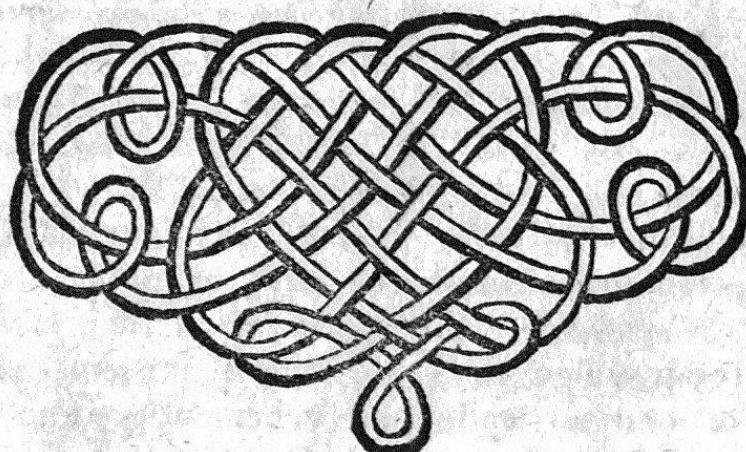
Tom. V.

D

Can-

Canterus in Notis: Videtur legendum καπνός. Sed καπνός optimum, & sensus est: Et fumo significabat urbs ab hostibus esse capta. Scholia stes etiam optime: Ή δε Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τῆς καπνῆς, καὶ ἡν διατρόπη καπνούς ὑπὸ τῶν πολεμίων.

F I N I S.

JO.